

[Poul Møller.]

måde, vi bryder os ikke om den fremgangsmåde, men hvis man insisterer på, at det må være den rigtige, så vil vi naturligvis komme, når vi bliver indbudt, og deltage, men vi tror ikke på, at der kommer et godt resultat ud af det, og det har også vist sig.

I øvrigt byggede det ærede medlems polemiske bemærkninger om visse problemer på nogle misforståelser, som jeg ikke skal bebrejde ham, fordi han netop ikke deltog i disse forhandlinger. Jeg må i det hele taget sige, at meget bliver ganske kaotisk for tingets medlemmer at følge i denne debat. For dem, der ikke har deltaget i forhandlingerne, er det simpelt hen umuligt at forstå mange af de problemer, der er rejst her i dag med de 700 mill. kr., med det, der går ind, og det, der går ud, og forskellige skitser og sådan noget. Det kan vi sikkert heller ikke forlange man nogen sinde skal trænge til bunds i, før instituttet for samtidsforskning finder ind til kernen i sagen.

Den højtærede statsminister takker jeg for hans udtalelser. Jeg forstod herpå, at ministerspørgsmålet har været på tale mellem det ærede medlem hr. Westerby og den højtærede statsminister. Jeg synes, at det er forkert, men den højtærede statsminister har ansvar for ministeriets sammensætning, og når han synes, det er rigtigt, kan vi ikke gøre noget derved. Den højtærede statsminister motiverer sin handling her med, at det er hans opgave at samle et flertal, der er holdbart eller i hvert fald kan gennemføre lovgivningen her i tinget, men jeg synes alligevel, det er et sådant brud på kutymene at gå til to nyvalgte medlemmer, der er medlemmer af en anden gruppe, og overtale dem til at stemme for sine forslag og endda i den forbindelse føre forhandlinger om regeringsdannelse, at det minder mig om kidnapning. Vi andre må da passe vældigt på i fremtiden. Vi håber ikke, at den højtærede statsminister mere sådan går på fri fod rundt omkring i grupperne og ser, hvor han kan finde sympati eller meningsfæller.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til den højtærede finansminister. (*Finansministeren* [Poul Hansen]: Så har de nok nogen, der hænger løst!). Der er ingen, men man

ved ikke, hvad der kan ske ved et fremtidigt valg. De største ulykker kan ske, har man set. Jeg forstår den højtærede finansministers bemærkninger således — det er kun for at slå det fast — at det stadig er regeringens agt, at man i det kommende finansår skal have et kasseoverskud på omkring 1.200 mill. kr., og at man vil fremsætte tillæggsforslag om øgede indtægter i april måned. Den højtærede finansminister erkendte, at der var uligevægt på nogle områder i økonomien, og at det gjaldt om at få den rettet op. Jeg vil gerne bede om, at man lægger mærke til dette, for det har vi nu hørt gang på gang.

Ind imellem har vi så hørt, at nu var den sociale og økonomiske balance skabt, og når så den sociale og økonomiske balance var skabt, var der næste år uligevægt i økonomien. Det, vi gerne skulle bort fra, er det, som man i England kalder „stop and go“ — altså: man bremser og kører frem, bremser og kører frem i den økonomiske politik. Her synes vi ikke der var nogen grund for os til at tro på, at en regering, som havde siddet i 12 år og ustandselig havde ført denne fremkørsels- og bremsnings-, fremkørsels- og bremsningspolitik, nu skulle være i stand til at rette ligevægten op og skabe balancen igen — for så måske om et år eller to at erklære, at nu er der uligevægt igen, nu gælder det om at få et par milliarder i kassen for at få rettet uligevægten op. Det er denne opgave, vi står meget skeptisk over for, for vi har ikke tillid til, at regeringen magter den.

Den højtærede finansminister var inde på nogle åstedsforretninger — tror jeg det var — og vendte derfor tilbage til et spørgsmål, han besvarede i Folketingstidende i september før valget. Han sagde herom, at han havde givet oplysning om de 700 mill. kr., han kendte, og fortsatte, at han jo ikke kunne udtale sig om de ukendte ting, fordi der var så mange andre momenter, der kom til at spille ind: hvor meget skulle tjenestemændene have, hvad skulle landbruget have, hvordan ville det gå med investeringsudviklingen, og hvad ved jeg. Men han måtte dog være klar over, at der måtte være behov for betydelig større indkomststigninger; han måtte i september måned være klar over, at en milliard i indkomststigning ikke ville holde. Må jeg derfor